

DECIZIE

18 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ion Druță,

Judecători – Oleg Sternioală, Nina Vascan

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav și de către partea vătămată/civilă Societatea cu Răspundere Limitată „Gonvaro-Con”, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2018, în cauza penală privind-o pe

Tacu Olga XXX, născută la XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 06.02.2014 - 03.04.2015;
2. Instanța de apel: 23.04.2015 - 10.06.2015;
3. Instanța de recurs: 25.09.2015 - 22.03.2016;
4. Instanța de apel: 26.04.2016 - 20.09.2016;
5. Instanța de recurs: 15.11.2016 - 17.01.2017;
6. Instanța de apel: 06.02.2017 - 23.05.2017;
7. Instanța de recurs: 08.08.2017 - 12.12.2017.
8. Instanța de apel: 29.01.2018 – 06.11.2018
9. Instanța de recurs: 04.02.2019 – 18.09.2019

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 aprilie 2015, Tacu Olga a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (6) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

A fost admisă integral acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea din contul lui Tacu Olga în beneficiul SRL „GONVARO-CON” suma de 317 460 lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, la 16 septembrie 2008, Tacu Olga activând în calitate de contabil al SRL „GONVARO-CON”, cu sediul pe adresa mun. XXXX, str. XXXXX,

conform dispoziției de plată nr. 030751 din 16.09.2008, a primit suma de 317 460 lei, pe care urma să o introducă pe contul bancar al societății și să efectueze operațiuni de transfer, iar ca urmare, folosind situația de serviciu și contrar obligațiilor pe care le avea în virtutea funcției deținute, prin înșelăciune și abuz de încredere, suma nominalizată nu a fost depusă pe contul SRL „GONVARO-CON”, cauzându-i persoanei juridice o daună materială în proporții deosebit de mari.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri, prin care Tacu Olga să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, pentru femei.

În argumentarea apelului procurorul a invocat că:

- anume inculpata a intrat ilegal în posesia sumei de 317 460 lei, deoarece suma nominalizată nu a fost introdusă pe contul bancar al SRL „GONVARO-CON” și nu a fost transferată pe alte conturi;

- inculpata a informat administrația SRL „GONVARO-CON” și poliția despre faptul că, suma menționată a fost sustrasă pe ascuns de persoane necunoscute, în timp ce dânsa nu se afla în automobil, fapt ce a generat pornirea urmăririi penale în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, inducând astfel organul de urmărire penală în eroare;

- la emiterea sentinței și recalificării acțiunilor inculpatei, instanța nu a apreciat declarațiile ultimei, potrivit cărora până a depista lipsa banilor, aceasta a intrat în sediul BC „Moldova Agroindbank” SA, amplasat pe adresa str. Alba Iulia, mun. Chișinău, pentru a depune suma de 317 460 lei pe contul SRL „GONVARO-CON” și a depistat lipsa banilor când s-a întors la automobil, care era parcat în fața băncii, pentru a lua sacoșa cu bani.

3.1. Avocatul Gafton Mihail în numele inculpatei, a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea apelului a invocat că:

- în sentință este indicat că, fapta inculpatei s-a manifestat doar prin comportarea necorectă, abuzivă și păgubitoare față de bunurile încredințate, iar bunurile proprietarului nu au trecut în posesia făptuitorului, nefiind indicat în ce constă acest comportament;

- Secrieru Vadim, angajat al SRL „GONVARO-CON”, avea însărcinarea să o însoțească pe inculpată la instituțiile financiare, însă, neonorându-și obligațiile de serviciu, a părăsit automobilul unde se aflau banii și ca rezultat, aceștia au fost sustrași de persoane necunoscute, fapt ce nu constituie neexecutarea cu bună credință a obligațiilor de serviciu din partea lui Tacu Olga;

- în speță nu există legătură cauzală, deoarece banii au fost sustrași fie de Secrieru Vadim, fie de alte persoane;

- prima instanță a ignorat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 mai 2010, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea părții vătămate SRL „GONVARO-CON” către Tacu Olga privind încasarea prejudiciului

material în sumă de 317 460 lei, din motivul multiplelor încălcări a legislației financiare de către partea vătămată și lipsei vinovăției inculpatei în dauna cauzată întreprinderii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2015, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Gafton Mihail în numele inculpatei, admis apelul procurorului, casată, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința, în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care Tacu Olga a fost liberată de răspunderea penală în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

În rest, sentința a fost menținută.

În motivarea soluției sale instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a reîncadrat acțiunile inculpatei în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, însă a omis să se expună asupra faptului că, scopul acesteia nu a fost însușirea bunurilor părții vătămate, or fiind audiată în cadrul ședinței instanței de apel, inculpata, vina în săvârșirea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, menționând că dispoziția de plată pentru primirea banilor din casierie a semnat-o ea, fiind responsabilă de acești bani împreună cu șoferul Secrieru Vadim.

Totodată, instanța de apel a menționat că acuzarea nu a prezentat probe ce ar demonstra că, acțiunile/inacțiunile inculpatei au fost îndreptate spre însușirea sumei nominalizate, or, la caz există o hotărâre definitivă a organului de urmărire penală (ordonanța Procuraturii sect. Buiucani, mun. Chișinău din 03 ianuarie 2014), prin care se confirmă lipsa dovezilor în acest sens.

Astfel, potrivit dispoziției de plată nr.030751 din 16.09.2008, suma de 317 460 lei i-a fost eliberată lui Tacu Olga, care urma să procedeze în conformitate cu ordinul nr. 87/1 din 16.09.2008, privind executarea sarcinilor de serviciu, însă, contrar dispozițiilor prestabilite, inculpata a lăsat banii fără supraveghere și, în rezultat, SRL „GONVARO-CON” i-a fost cauzat un prejudiciu material.

Instanța de apel a respins argumentul apărării referitor la existența hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 12 mai 2010, or, motivele invocate în cadrul dosarului civil și cele ce au stat la baza emiterii deciziei în cauza penală sunt distincte și nu pot fi invocate ca dovadă a lipsei în acțiunile/inacțiunile inculpatei a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, precum și nu exclud răspunderea civilă a acesteia rezultată din infracțiunea săvârșită, fapt ce generează dreptul părții vătămate la compensarea prejudiciului cauzat.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, infracțiunea, prin prisma art. 16 alin. (3) Cod penal, se consideră o infracțiune mai puțin gravă, iar de la data săvârșirii, 16 septembrie 2008 și până la 10 iunie 2015, au expirat mai mult de 5 ani și, în concordanță cu dispozițiile art. 60 alin. (1) lit. b), alin. (2) Cod penal, coroborat cu art. 389 alin. (4) pct. 3), alin. (6) Cod de procedură penală, s-a impus pronunțarea unei decizii de condamnare cu liberarea lui Tacu Olga de răspunderea penală în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Referitor la acțiunea civilă, instanța a menționat că, soluția primei instanțe

este corectă, deoarece în speță au fost întrunite cumulativ toate cele trei elemente ale răspunderii delictual-civile prevăzute la art. 1398 alin. (1) Cod civil.

5. Procurorul, în temeiul pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului procurorul a invocat argumente similare cu cele indicate anterior în apel, suplimentar menționând că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; a dat apreciere greșită probelor prezentate de acuzare, care dovedesc incontestabil vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate; versiunea precum că banii ar fi fost sustrași a fost combătută de către partea acuzării; instanța de apel nu a ținut cont de declarațiile martorului Secrieru Vadim, din cadrul ședințelor de judecată; instanța urma să aprecieze critic declarațiile inculpatei, potrivit cărora, aceasta a intrat în bancă pentru a depune banii pe cont, fără a-i lua din mașină, or, în opinia acuzării aceste declarații sunt absolut inventate în vederea evitării răspunderii penale pentru fapta săvârșită.

5.1. Avocatul Gafton Mihail în numele inculpatei, a contestat cu recurs hotărârile adoptate solicitând casarea acestora cu dispunerea achitării inculpatei, deoarece nu a săvârșit fapta imputată.

În motivarea recursului ordinar, avocatul a invocat argumente similare cu cele indicate anterior în apel, suplimentar menționând că: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; acțiunile inculpatei nu poartă caracter penal și nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate; instanțele de judecată, indică numai că fapta inculpatei s-a manifestat prin comportarea necorectă, abuzivă și păgubitoare față de bunurile încredințate, iar bunurile proprietarului nu au trecut în posesia făptuitorului; faptul că martorul Secrieru Vadim, nu și-a onorat obligațiile de serviciu, nu constituie neexecutarea cu rea credință a acestor obligațiuni din partea inculpatei; nu a fost stabilit cuantumul sumei sustrase din automobil, nefiind stabilit nici faptul aflării acesteia în posesia ilegală a inculpatei; între obligațiile de serviciu ale inculpatei și daună nu există legătură cauzală, deoarece banii au fost sustrași de martorul Secrieru Vadim; inculpata activând în calitate de contabilă, executa și obligațiile de casier, ce în temeiul art. 123 Cod penal rezultă că, i-au fost atribuite la moment împuterniciri de persoană cu funcții de răspundere, fiind imposibilă încadrarea acțiunilor în baza art. 196 Cod penal.

6. Partea civilă, directorul SRL „GONVARO-CON”, Postolachi Pavel a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând menținerea hotărârilor instanțelor de fond în partea admiterii integrale a acțiunii civile.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 martie 2016, au fost admise recursurile, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a indicat că, soluția instanțelor de fond privind recalificarea faptelor săvârșite de inculpată din prevederile art. 191 alin. (5) Cod penal în art. 196 alin. (4) Cod penal, au fost afectate de erori

de drept prescrise de pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece greșit s-au apreciat și încadrat juridic faptele constatate în urma administrării materialului probator.

Cu trimitere la literatura juridică de specialitate, instanța de recurs a specificat că, instanța de apel greșit a considerat că, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, se realizează prin cauzarea de daune materiale proprietarului prin înșelăciune sau abuz de încredere, în speță, aceasta întrunindu-se prin faptul că, în urma inacțiunilor inculpatei, proprietarul mijloacelor bănești în sumă de 317 460 lei, al cărui angajat era inculpata, a fost privat de acestea, ce constituie obiectul infracțiunii, ieșind din proprietatea SRL „GONVARO-CON”, or, în cazul infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal, făptuitorul folosește bunurile proprietarului și îi cauzează acestuia daună materială în modalitatea prescrisă de dispoziție - prin înșelăciune sau abuz de încredere, însă bunul material rămâne a fi în continuare ca proprietate a aceleiași persoane, ceea ce, la caz, nu a fost realizat, pentru că partea vătămată i-a transmis mijloacele bănești inculpatei.

De asemenea, pentru a încadra acțiunile inculpatei în baza art. 196 Cod penal, instanța de apel urma să invoce care probe confirmă că nu a avut loc însușirea banilor primiți de Tacu Olga, ci a fructului beneficiului, folosul utilizării banilor încredințați ei.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2016, a fost respins apelul procurorului ca nefondat, admis apelul avocatului Gafton Mihail în numele inculpatei, casată sentința și pronunțată o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care Tacu Olga a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de SRL „GONVARO-CON” a fost lăsată fără soluționare, păstrând dreptul reclamantului de a înainta acțiune în ordinea prevăzută de art. art. 166, 167 Cod de procedură civilă.

8.1. Instanța de apel a reținut că, Tacu Olga prin rechizitoriu este învinuită că, activând în baza ordinului nr. 107/06-K din 02.10.2006 și a contractului individual de muncă nr. 37/06 din 02.10.2006, în calitate de contabil al SRL „GONVARO-CON”, cu sediul pe adresa mun. XXXXX, la 16 septembrie 2008, a primit conform dispoziției de plată nr. 030751 din aceeași dată, bani în numerar în sumă de 317 460 lei, pe care urma să-i introducă pe contul bancar al întreprinderii și să efectueze operațiuni de transfer bancar.

Prin urmare, Tacu Olga contrar normelor legale și a obligațiilor de serviciu, folosind situația de serviciu, nu a depus pe contul SRL „GONVARO-CON” suma de 317 460 lei și acționând prin intenție directă, din motive de profit, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, i-a însușit ilegal, astfel cauzându-i societății comerciale vizate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, fapt constatat prin rezultatele expuse în procesul-verbal de inventariere a numerarului din 14.09.2008, întocmit de comisia de inventariere a SRL „GONVARO-CON”.

8.2. Instanța de apel a stabilit că pe parcursul examinării cauzei nu au fost prezentate probe care ar confirma cu certitudine vinovăția inculpatei în cele incriminate, iar în ședința de judecată nu s-a stabilit că masa patrimonială a făptuitorului a fost mărită, ce demonstrează că nu a fost săvârșită escrocheria, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari prin înșelăciune și abuz de încredere.

Totodată, instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele procurorului, deoarece la 12 mai 2010, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a examinat cauza civilă la acțiunea părții vătămate SRL „GONVARO-CON” către Tacu Olga cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 317 460 lei, acțiune care a fost respinsă ca neîntemeiată din motivul multiplelor încălcări a legislației financiare de către partea vătămată SRL „GONVARO-CON” și lipsei vinovăției inculpatei în cauzarea daunei întreprinderii.

Hotărârea dispune de putere juridică ca act judecat și putere probatorie pentru instanța care a judecat cazul penal, fapt ignorat de prima instanță, prin ce este afectat principiul legalității actului judiciar.

Cu privire la acțiunea civilă, ținând cont de prevederile art. 387 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel nu s-a expus, păstrând dreptul reclamantului SRL „GONVARO-CON” de a înainta acțiune civilă în ordinea prevăzută de art. art. 166, 167 Cod de procedură civilă.

9. Procurorul, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea solicitării recurentul a invocat că: vinovăția inculpatei se dovedește prin probele administrate la materialele cauzei, or, potrivit dispoziției de plată nr.030751 din 16.09.2008, Tacu Olga a primit banii în numerar în sumă de 317 460 lei, pe care urma să-i introducă pe contul bancar al întreprinderii, iar în condițiile în care suma de 317 460 lei nu a introdus-o pe contul bancar al SRL „GONVARO-CON” și nu le-a transferat pe alte conturi, rezultă că aceasta a însușit în mod ilegal această sumă de bani; instanța de apel nu a ținut cont de declarațiile martorului Secieru Vadim, potrivit cărora, responsabil de banii primiți de la întreprindere era contabilul Tacu Olga, iar suma de 317 460 lei nu putea fi sustrasă de cineva, deoarece acesta permanent s-a aflat în automobil; instanța de apel s-a limitat doar la respingerea argumentelor aduse de procuror fără a da apreciere probelor prezentate și astfel, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

9.1. Partea civilă SC „GONVARO-CON” SRL, în persoana directorului Pavel Postolachi, în temeiul pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a examinat sub toate aspectele argumentele acuzării și nu a apreciat corespunzător probele cauzei, în deosebi declarațiile inculpatei, care a comunicat că a intrat în bancă pentru a

depune banii, însă s-a întors în mașină pentru a lua sacoșa cu bani și a depistat lipsa acesteia, declarații care trezesc o bănuială rezonabilă de inventare, având scopul evitării răspunderii penale; instanța de apel a desconsiderat concluziile din decizia instanței de recurs din 22 martie 2016, or, instanța s-a expus asupra calificării juridice corecte a acțiunilor inculpatei și a recunoscut că aceasta a cauzat prejudicii materiale considerabile părții vătămate.

10. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 ianuarie 2017, au fost admise recursurile, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a indicat că, soluția instanței de apel privind achitarea inculpatei pe art. 191 alin. (5) Cod penal este prematură și afectată de eroarea de drept prescrisă în pct. 6) alin. (1) din art. 427 Cod de procedură penală, or, la baza acestei concluzii instanța a pus declarațiile inculpatei, reprezentantului părții vătămate și martorilor date în prima instanță, precum și materialele cauzei administrate la cauza penală, însă, deși instanța a verificat probele date, acestea nu au fost analizate complet, sub toate aspectele, cu o argumentare desfășurată a concluziilor sale, doar fiind indicat că prin acestea nu se dovedește vinovăția inculpatei în săvârșirea însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea sa.

Prin urmare, concluziile instanței contravin prevederilor art.101 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece probele enunțate nu au primit apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel sunt premature și în acest caz, instanța de recurs a menționat că, într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe, care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse și prin urmare, modalitatea de motivare a soluției denotă că instanța de apel nu a apreciat probele menționate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Conform textului deciziei, instanța a descris declarațiile reprezentantului părții vătămate date în prima instanță, care au fost puse la baza soluției de achitare a inculpatei și a indicat că partea vătămată își susține în cadrul instanței de apel declarațiile date în prima instanță, însă conform procesului-verbal al ședinței de judecată aceasta nu a fost audiată, ci doar și-a expus opinia asupra apelurilor declarate în cauză și prin urmare, rezultă că instanța a cercetat probele cauzei superficial.

Făcând o analiză a părții descriptive a deciziei atacate, instanța de recurs a constatat de fapt o expunere teoretică, inclusiv descrierea elementelor infracțiunii prevăzute la art. 191 Cod penal, ca în final instanța de apel să concluzioneze lipsa acestora în acțiunile inculpatei, fără a motiva poziția și fără a invoca care anume din cele patru elemente sunt lipsă.

De asemenea, instanța de apel făcând trimitere la ordinul nr.87/1 din 16.09.2008 cu privire la executarea sarcinilor de serviciu a contabilului Tacu Olga și la procesul-verbal de inventariere a numerarului din 14.09.2008, prin care s-a concluzionat că lui Tacu Olga i-au fost transmise mijloacele financiare în sumă de

317 460 lei, nu se expune asupra acestor probe, importante în demonstrarea vinovăției sau nevinovăției inculpatei.

Totodată, instanța de apel a optat pentru faptul că Tacu Olga nu a săvârșit fapta de însușire a sumei de 317 460 lei, iar soluția de achitare a fost adoptată pe motiv că acțiunile inculpatei nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate, rezultând contradicție între motivarea deciziei cu concluzia recurată.

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, pronunțată integral la 05 iulie 2017, a fost respins, ca nefondat apelul avocatului Gafton Mihail în numele inculpatei, admis apelul procurorului și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Tacu Olga a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de 8 ani 1 lună închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei.

A fost admisă integral acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea din contul lui Tacu Olga în beneficiul SRL „GONVARO-CON” suma de 317 460 lei, cu titlu de prejudiciu material.

11.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat în fapt că, la 16 septembrie 2008, Tacu Olga activând în baza ordinului nr. 107/06-K din 02.10.2006 și a contractului individual de muncă nr. 37/06 din 02.10.2006, în calitate de contabil al SRL „GONVARO-CON”, cu sediul pe adresa mun. XXXXX, la 16 septembrie 2008, a primit conform dispoziției de plată nr. 030751 din aceeași dată, bani în numerar în sumă de 317 460 lei, pe care urma să-i introducă pe contul bancar al întreprinderii și să efectueze operațiuni de transfer bancar.

Prin urmare, Tacu Olga contrar normelor legale și a obligațiilor de serviciu, folosind situația de serviciu, nu a depus pe contul SRL „GONVARO-CON” suma de 317 460 lei și acționând prin intenție directă, din motive de profit, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, i-a însușit ilegal, astfel cauzându-i societății comerciale vizate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, fapt constatat prin rezultatele expuse în procesul-verbal de inventariere a numerarului din 14.09.2008, întocmit de comisia de inventariere a SRL „GONVARO-CON”.

11.2. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, se confirmă prin declarațiile reprezentantului părții vătămate SRL „GONVARO-CON”, Briceag Andrei, date în ședința de judecată a primei instanțe și susținute în instanța de apel (f.d.224-227, vol. II); martorilor Postolachi Pavel, directorul SRL „GONVARO-CON”, date în ședința de judecată a primei instanțe, verificate prin citire în instanța de apel (f.d.239-240, vol. II); Postolachi Victor, directorul adjunct al SRL „GONVARO-CON”, date în ședința de judecată a primei instanțe, verificate prin citire în instanța de apel (f.d.241, vol. II); Postolachi Marcel, directorul Secției de producere a SRL „GONVARO-CON”, date în ședința de judecată a primei instanțe, verificate prin citire în instanța de apel (f.d.15-16, vol. II); Secrieru Vadim, date în ședința de judecată a primei instanțe, verificate

prin citire în instanța de apel (f.d.17-18, vol. II); declarațiile martorului Cotorcea Parascovia, contabil-șef al SRL „GONVARO-CON” date în ședința instanței de fond, verificate prin citire în instanța de apel (f.d.34-36, vol. III); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.09.2008 și tabelul fotografic (f.d.7-10, vol. I); contractul individual de muncă nr. 37/06 din 02.10.2006, încheiat între directorul SRL „GONVARO-CON”, Postolachi Pavel și Tacu Olga (f.d.75-77, vol. I); ordinul nr. 107/06-K din 02.10.2006 „Cu privire la angajare” emis de către directorul SRL „GONVARO-CON”, Postolachi Pavel potrivit căruia s-a decis angajarea lui Tacu Olga în baza contractului individual de muncă, în calitate de contabil, începând cu 02.10.2006 (f.d.105, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 09 februarie 2009, potrivit căruia de la juristul SRL „GONVARO-CON” au fost ridicate mai multe documente (f.d.58, vol. I); ordinul nr. 87/1 din 16.09.2008 „Cu privire la executarea sarcinilor de serviciu” (f.d.74, vol. I); procesul-verbal al adunării membrilor comisiei pentru cercetarea cazului de sustragere de bani care a avut loc la 16 septembrie 2008, potrivit căruia s-a hotărât ca lui Tacu Olga și lui Secrieru Vadim să le fie aplicate sancțiuni disciplinare sub formă de pedeapsă aspră și a înainta dosarul în instanța de judecată (f.d.59-60, vol. I); procesul-verbal de inventariere a numerarului din 14 septembrie 2008 (f.d.61, vol. I); dispoziția de plată nr.030751 din 16.09.2008, potrivit căreia lui Tacu Olga i-au fost transmise mijloacele financiare în sumă de 317 460 lei (f.d.70, vol. I); procesul-verbal de examinare din 10 februarie 2009 (f.d.81, vol. I); ordonanța procurorului în Procuratura sect. Buiucani mun. Chișinău din 03 ianuarie 2014, prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Tacu Olga și a lui Secrieru Vadim pe motivul constatării inexistenței faptului infracțiunii de furt (f.d.115-117, vol. II).

Cu trimitere la literatura juridică de specialitate, instanța de apel a indicat că, prima instanță la adoptarea soluției, nu a ținut cont de elementele infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal - după semnele calificative - delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu folosirea situației de serviciu și cauzarea de daune în proporții deosebit de mari și în mod eronat a recalificat fapta inculpatei Tacu Olga în baza art. 196 alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a respins argumentele părții apărării precum că, în rezultatul executării obligațiilor de muncă, cu bună credință de către inculpata Tacu Olga și dauna apărută - nu există legătură causală, deoarece ansamblul de probe enumerate supra demonstrează că inculpata a însușit ilegal bunurile părții vătămate SRL „GONVARO-CON”, iar alegația avocatului precum că banii au fost sustrași de către alte persoane constituie o simplă presupunere, nefondată pe careva probe.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apărării referitor la faptul că, hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 mai 2010 demonstrează nevinovăția inculpatei, deoarece speța la care se face trimitere reprezintă un litigiu civil, iar în cauză se examinează o componentă penală, iar o hotărâre civilă cu putere de lucru judecat nu poate determina soluția unei cauze penale.

La fel, a fost respins ca declarativ argumentul apărării precum că, Secrieru Vadim se face vinovat de sustragerea banilor în virtutea obligațiilor de serviciu, deoarece potrivit contractului individual de muncă nr. 37/06 din 02.10.2006, Tacu Olga a fost angajată în calitate de contabil (f.d.75-77, vol.I), iar prin procesul-verbal de inventariere a numerarului din 14 septembrie 2008 se dovedește că anume contabilului Tacu Olga i-au fost transmise mijloace financiare în sumă de 317 460 lei (f.d.61, vol. I).

11.3. La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel cu trimitere la prevederile art. art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, a ajuns la concluzia că scopul legii penale la caz poate fi atins doar prin izolarea acesteia de societate, considerând că pedeapsa 8 ani 1 lună închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei va fi echitabilă și corectă, care corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpaților, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

12. Avocatul Gafton Mihail în numele inculpatei, fără a specifica concret vreun punct prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs sentința și decizia, invocând necorespunderea motivelor pe care au fost întemeiate soluțiile dispozitivului hotărârilor adoptate, solicitând casarea acestora ca fiind ilegale, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpată.

În motivarea recursului apărătorul a invocat că, instanța de apel nu a dat răspuns la argumentele invocate în apelul său, fapt ce echivalează cu neexaminarea fondului apelului - în consecință, fiind în situația limitării considerabile a dreptului la justiție, or într-un stat de drept inculpata urma a primi răspuns la argumentele invocate de instanța de apel și (sau) de fond.

În opinia recurentului acțiunile inculpatei nu poartă caracter penal, nefiind întrunite în acțiunile acesteia elementele infracțiunii incriminate.

Mai mult, instanța de fond nu a stabilit faptul real de neexecutare cu rea credință de către inculpată a obligațiilor de muncă referitor la gestionarea și (ori) transmiterea banilor părții vătămate și (sau) faptul însușirii banilor.

Instanțele de fond și apel au lăsat fără apreciere faptul că, Secrieru Vadim, care la fel activa în cadrul SRL „GONVARO-CON”, în ziua dispariției banilor, avea însărcinarea de a transporta inculpata la instituțiile financiare și alte instituții, cu sumele de bani pentru a fi depuse la cont și nu în ultimul rând, de a asigura paza acesteia și a mijloacelor bănești.

Faptul că Secrieru Vadim, neonorându-și obligațiile de serviciu, a părăsit automobilul în care se aflau banii, pentru chestiuni personale, în rezultatul la ce mijloacele bănești au fost sustrate de persoane necunoscute, nu constituie neexecutarea cu rea - credință a obligațiilor de serviciu din partea lui Tacu Olga. Potrivit declarațiilor lui Tacu Olga și a contabilei-șef a întreprinderii Cotorcea Parascovia, nu o singură dată au solicitat conducătorului de a lichida încălcările de legislație la momentul transportării banilor, conform indicațiilor Băncii Naționale, însă aceste solicitări au rămas fără soluționare.

Conform materialelor dosarului penal, suma de bani sustrasă din automobil

nu a fost stabilită, nefiind stabilit și faptul aflării acesteia în posesia ilegală a inculpatei.

Prin ordonanța procurorului din 03.01.2014 s-a dispus scoaterea lui Tacu Olga de sub urmărire penală, din motivul inexistenței faptului infracțiunii de furt.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 mai 2010, a fost respinsă acțiunea civilă înaintată de SRL „GONVARO-CON” către Tacu Olga cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 317 460 lei, din motivul multiplelor încălcări a legislației financiare de către SRL „GONVARO-CON” și lipsei vinovăției lui Tacu Olga în dauna cauzată întreprinderii.

Hotărârea în cauză reprezintă act judecat și are putere probatorie pentru instanțele care au judecat cazul penal - fapt ignorat de ultimele, prin ce a fost afectat principiul legalității actului judiciar.

Apărarea nu neagă faptul că Tacu Olga a primit suma vizată în gestiune cu scopul indicat în ordinul corespunzător, fapt recunoscut și de către inculpată, însă instanța a trecut cu vederea faptul că, răspunzător de suma bănească a fost la acel moment (conform indicațiilor patronului SRL „GONVARO-CON”) nu doar Tacu Olga, dar și martorul Secieru Vadim, care de altfel a recunoscut faptul transmiterii lui a sumei respective în sacoșă și abaterea lui ulterioară de la automobil în rezultatul căruia fapt banii au dispărut.

13. Asupra recursului declarat a prezentat referință partea vătămată și civilă SC „GONVARO-CON” SRL, în persoana directorului Postolachi Pavel, în care sunt enunțate cronologic un șir de acte, pretinse drept probe pentru condamnare, solicitându-se pronunțarea unei hotărâri legale, cu menținerea soluției privitor la încasarea prejudiciului.

13.1. Asupra recursului a prezentat referință și procurorul, care s-a expus pentru respingerea acestuia ca fiind inadmisibil, menționând că, la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de condamnare a inculpatei în baza art. 191 alin. (5) Cod penal.

Prin urmare, acuzarea consideră că în prezenta cauză penală nu se constată erori de drept, ce ar permite instanței de recurs să intervină în hotărârea adoptată.

14. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 decembrie 2017, pronunțată integral la 11 ianuarie 2018, a fost admis recursul ordinar declarat de avocatul Mihail Gafton în numele inculpatei Olga Tacu, s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017 și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

14.1. În motivarea soluției sale, instanța de recurs a indicat că instanța de apel a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de condamnare a inculpatei în baza art. 191 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa 8 ani 1 lună închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei și admiterea acțiunii civile înaintată de SRL „GONVARO-CON”, fără a casa sentința primei instanțe, prin care Tacu Olga a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (6) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală din motivul expirării termenului prescripției tragerii la

răspundere penală și a fost admisă integral acțiunea civilă înaintată de SRL „GONVARO-CON”.

Ca rezultat al admiterii apelului în situația, în care instanța de apel constată că hotărârea atacată este greșită sub aspectul de fapt sau de drept, penal ori procesual, are loc desființarea hotărârii în limitele efectului devolutiv și extensiv, cât și neagravării situației părții apelante.

Totodată, instanța de recurs a notat că în corespundere cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, potrivit descriptivului deciziei, instanța de apel face trimitere la probele din dosar, și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate SRL „GONVARO-CON”, Briceag Andrei, martorilor Postolachi Pavel, directorul SRL „GONVARO-CON”, Postolachi Victor, directorul adjunct al SRL „GONVARO-CON”, Postolachi Marcel, directorul Secției de producere a SRL „GONVARO-CON”, Secrieru Vadim; contractul individual de muncă nr. 37/06 din 02.10.2006, încheiat între directorul SRL „GONVARO-CON”, Postolachi Pavel și Tacu Olga (f.d.75-77, vol. I); ordinul nr. 107/06-K din 02.10.2006 „Cu privire la angajare” (f.d.105, vol. I); ordinul nr. 87/1 din 16.09.2008 „Cu privire la executarea sarcinilor de serviciu” (f.d.74, vol. I); procesul-verbal al adunării membrilor comisiei pentru cercetarea cazului de sustragere de bani care a avut loc la 16 septembrie 2008, potrivit căruia s-a hotărât ca lui Tacu Olga și lui Secrieru Vadim să le fie aplicate sancțiuni disciplinare sub formă de pedeapsă aspră și a înainta dosarul în instanța de judecată (f.d.59-60, vol. I); procesul-verbal de inventariere a numerarului din 14 septembrie 2008 (f.d.61, vol. I); dispoziția de plată nr. 030751 din 16.09.2008, potrivit căreia lui Tacu Olga i-au fost transmise mijloacele financiare în sumă de 317 460 lei (f.d.70, vol. I), însă nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel s-a expus asupra faptului că, prin dispoziția de plată nr.030751 din 16.09.2008, Tacu Olga ar fi primit în numerar suma de 317 460 lei, pe când din declarațiile martorilor Postolachi Victor și Postolachi Pavel, rezultă că Tacu Olga a primit sumele de 25700 Euro, 4850 dolari și 12700 lei, fapt confirmat prin ordinul nr.87/1 din 16.09.2008 „Cu privire la executarea sarcinilor de serviciu” și prin procesul-verbal nr.1/08-9 din 30.09.2008 al adunării comisiei pentru cercetarea cazului de sustragere de bani care a avut loc la 16.09.2008.

Primirea banilor în diferite valute și lei este confirmată și de Tacu Olga și Secrieru Vadim, care împreună au efectuat schimbul valutei în lei, dar și prin înseși conținutul ordinului nr.87/1 din 16.09.2008 (f.d.74 vol.1), în care concret se însărcinează contabilul Tacu Olga și șeful pe aprovizionare Secrieru Vadim ...să plece la Deghest pentru schimbarea banilor primiți în casă.

Totodată, în procesul-verbal de inventariere a numerarului societății SRL „GONVARO-CON”, datat cu 14 septembrie 2008, este indicat că, la data de 14 septembrie 2008 în rezultatul inventarierii s-au depistat lipsuri în sumă de 314460 lei, însă fapta imputată lui Tacu Olga, potrivit rechizitoriului, a fost săvârșită la 16

septembrie 2008.

Prin urmare, instanța de apel urma să verifice veridicitatea acestor probe și să le dea o apreciere cuvenită, după cum reiese din prevederile art.100 alin. (4), 101 alin. (1) - (4) Cod de procedură penală, sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

În acest context instanța de recurs a subliniat că, în cazul în care instanța de apel nu era de acord cu aprecierea probelor de către prima instanță și a ajuns la concluzia condamnării inculpatei, ea urma să dezvăluie această concluzie și să își expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a circumstanțelor cauzei penale, lăsând fără justă apreciere probatoriul administrat pe cauză.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs a statuat că, instanța de apel era obligată să verifice și să înlăture neclaritățile din declarațiile lui Tacu Olga și Secrieru Vadim ce țin de acțiunile nemijlocite ale fiecăruia, pe perioada aflării banilor în posesia lor.

Deci, declarațiile depuse în instanța de judecată de către martorul Secrieru Vadim, nu au fost apreciate în coroborare cu cele depuse la urmărirea penală. Acuzatorul de stat în învinuirea sa, în apeluri dar și în motivarea din recursuri, trece cu vederea depozițiile lui Secrieru Vadim, în care acesta recunoaște că ... pe strada Academică, posibil automobilul nu s-a aflat tot timpul în vizorul său. Totodată, procurorul declarativ afirmă, că Tacu Olga ar fi înscenat furtul, cu scopul de ascunde delapidarea, fără să aducă vreun argument logic sau o probă în acest sens.

La fel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a reținut că instanța de apel nu a menționat, în motivarea concluziei de condamnare, care din probele acușării indică în mod pertinent că Tacu Olga ar fi însușit suma de 317 460 lei de la SRL "GONVARO-CON", or, doar probele ce dovedesc numai faptul primirii banilor, nu pot fi suficiente pentru a dovedi și faptul sustragerii acestora, fiind prezente circumstanțe reale, care arată la un posibil furt, pierdere sau însușire de către alte persoane, fapte ce nu echivalează nicidecum cu infracțiunea prevăzută la art.191 Cod penal.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul a constatat că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, „decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

15. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2018, pronunțată integral la 19 decembrie 2018, s-a respins apelul declarat de către procurorul în Procuratura sect. Buiucani mun. Chișinău, s-a admis apelul avocatului Gafton Mihai, în interesele inculpatei Tacu Olga, și s-a pronunțat o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a achitat Tacu Olga pe art. 191 alin. (5) Cod penal, deoarece fapta nu a fost comisă de inculpată și s-a respins acțiunea civilă înaintată de SRL "Gonvaro-Con"

către Tacu Olga cu privire la recuperarea prejudiciului material.

15.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță, la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art.101 Codul de procedură penală.

De asemenea, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a menționat că instanța de fond a ajuns la concluzia greșită de a o recunoaște vinovată pe inculpată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.196 alin. (4) Codul penal.

În această ordine de idei instanța de apel a subliniat că, prin rechizitoriu, inculpata Tacu Olga este învinuită că, activând în baza ordinului nr. 107/06-K din 02.01.2006 și a contractului individual de muncă nr. 37/06 din 02.10.2006, în calitate de contabil al SRL „GONVARO-CON”, cu sediul în mun. XXXXX, la 16 septembrie 2008, a primit conform dispoziției de plată nr.0307751 din 16.09.2008, bani în numerar, în sumă de 317460 lei, pe care urma să-i introducă pe contul bancar al întreprinderii și să efectueze operațiuni de transfer bancar. Prin urmare, Tacu Olga, contrar normelor legale și a obligațiilor de serviciu, folosind situația de serviciu, nu a depus pe contul SRL „GONVARO-CON” suma de bani de 317 460 lei și acționând cu intenție directă, din motive de profit, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, i-a însușit ilegal, cauzându-i-se astfel respectivei persoane juridice, SRL „GONVARO-CON” un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, fapt constatat prin rezultatele expuse în procesul-verbal de inventariere a numerarului din 14.09.2008, întocmit de comisia de inventariere a SRL „GONVARO-CON”. Acțiunile au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art.191 alin. (5) Codul penal - după semnele calificative - delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu folosirea situației de serviciu și cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

În continuare, instanța de apel a notat că în susținerea învinuirii aduse, au fost prezentate următoarele probe: declarațiile reprezentantului legal al SRL ”Gonvaro-Com”, Andrei Briceag; declarațiile martorului Postolache Pavel; declarațiile martorului Postolache Victor; procesul-verbal de examinare a obiectului din 10 februarie 2009; ordonanța de recunoaștere și anexare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală; procesul-verbal de ridicare din 10.12.2013; procesul-verbal de inventariere a numerarului din 16.09.2008.

Astfel, instanța de apel analizând probele cercetate nemijlocit (inclusiv, declarațiile persoanelor audiate în instanța de apel), a constatat că inculpata Tacu Olga urmează să fie achitată din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpată.

În acest sens, instanța de apel a stabilit următoarele circumstanțe de fapt relevante cauzei: Tacu Olga, activând în baza ordinului nr. 107/06-K din 02.01.2006 și a contractului individual de muncă nr. 37/06 din 02.10.2006, în calitate de contabil al SRL „GONVARO-CON”, cu sediul în mun. XXXXX, la 16 septembrie 2008, a primit conform dispoziției de plată nr.0307751 din 16.09.2008, bani în numerar, în sumă echivalentă a 317460 lei, pe care urma să-i introducă pe contul bancar al întreprinderii și să efectueze operațiuni de transfer bancar. Potrivit ordinului nr. 87/1 din 16 septembrie 2008 ”cu privire la executarea sarcinilor de

serviciu”, emis de către directorul adjunct al SRL ”Gonvaro-Con”, contabilei Tacu Olga și șefului pe aprovizionare Secrieru Vadim li s-a încredințat executarea următoarelor sarcini de serviciu: - să plece la casa de schimb valutar ”Deghest” pentru schimbarea banilor primiți în casă; - să plece la BC ”Victoriabank” S.A., filiala 12, - să efectueze plățile conform dispozițiilor de plată la BC ”Moldova-Agroindbank” S.A.; - să prezinte la organul de statistică darea de seamă. În timp ce se aflau la filiala BC ”Victoriabank” S.A., iar Tacu Olga se afla în bancă, Secrieru Vadim a ascuns sacoșa cu bani pe care Tacu Olga o lăsase pe bancheta din spate a automobilului după scaun, după care a ieșit din mașină. Ulterior, deplasându-se Secrieru Vadim și Tacu Olga la una din filialele BC ”Moldova-Agroindbank” S.A., s-a depistat dispariția banilor din mașină.

În temeiul art. 8 alin. (3) Codul de procedură penală, instanța de apel a statuat că dacă din probele prezentate rezultă, cu același grad de probabilitate, mai multe versiuni, atunci urmează a fi reținută versiunea cea mai favorabilă inculpatei. La caz, instanța de apel a stabilit că probatoriul prezentat nu permite a concluziona că fapta a fost comisă de Tacu Olga.

În consecință, instanța de apel a reținut următoarele: 1) inculpata Tacu Olga a fost angajată în calitate de contabil la SRL ”Gonvaro Con”, fapt probat prin declarațiile inculpatei, martorilor Postolache Pavel, Postolache Victor, ordinul de angajare și contractul individual de muncă; 2) inculpata a primit sume de bani în numerar, în mărime echivalentă a 317460 lei, fapt confirmat prin procesul-verbal de inventariere a numerarului; 3) inculpata a primit indicația de a schimba o parte din sumă în valuta națională și de a depune banii respectivi la conturile societății în BC ”Victoriabank” S.A. și BC ”Moldova-Agroindbank” S.A. și să fie însoțită de către angajatul Secrieru Vadim, fapt confirmat prin declarațiile martorului Postolache Pavel, ordinul emis de directorul adjunct al societății și declarațiile inculpatei; 4) în timp ce se aflau la filiala BC ”Victoriabank” S.A., iar Tacu Olga se afla în bancă, Secrieru Vadim a ascuns sacoșa cu bani pe care Tacu Olga o lăsase pe bancheta din spate a automobilului după scaun, după care a ieșit din mașină. Ulterior, Secrieru Vadim și Tacu Olga deplasându-se la una din filialele BC ”Moldova-Agroindbank” S.A., s-a depistat dispariția banilor din mașină – fapt confirmat prin declarațiile martorului Secrieru Vadim și declarațiile inculpatei. Din probatoriu administrat rezultă doar faptul că inculpata, fiind angajata întreprinderii, a primit suma de bani, a lăsat banii în automobil la volanul căruia era Secrieru Vadim și, ulterior, după ce a revenit a fost depistată lipsa banilor. Nu există nici o probă care ar dovedi faptul că inculpata a luat suma de bani din automobil când a ieșit din automobil sau ulterior.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a menționat că faptul însușirii banilor (luarea banilor care se aflau în sacoșă) de către inculpată nu a fost dovedită nici sub o formă. Versiunea respectivă a fost formulată de partea acuzării pentru a crea aparent o consecutivitate logică a celor întâmplate. Acest fapt este inadmisibil or, acuzarea urmează fiecare fapt să-l dovedească prin probe concludente și pertinente.

Totodată, instanța de apel a elucidat că este evident că o învinuire poate fi fundamentată și pe probe indirecte. La caz, acuzatorul de stat indică doar la o

probă indirectă. Inculpata a comunicat că, până a depista lipsa banilor, ea a intrat în sediul băncii „Moldova-Agroindbank” de pe str. Alba Iulia, mun. Chișinău pentru a depune suma de bani de 317 460 lei pe contul SRL „GONVARO-CON” și a depistat lipsa banilor când s-a întors la mașină, care era parcată în fața băncii pentru a lua sacoșa cu bani. Acuzatorul de stat consideră absolut lipsită de logică acțiunea inculpatei de a intra în bancă pentru a pune banii pe cont, fără a lua acești bani din mașină or, în opinia acuzării, aceste declarații sunt absolut inventate de către inculpată, în vederea evitării responsabilității penale pentru fapta criminală comisă.

La caz, instanța de apel a reținut că circumstanța respectivă nu este una certă și, respectiv, nu poate fi reținută ca o probă indirectă pentru motivarea acuzării, deoarece nu a fost stabilit cu certitudine momentul dispariției/sustragerii banilor. Pentru fundamentarea acestei poziții a acuzării este necesar a stabili cu certitudine momentul dispariției banilor. Astfel, instanța de apel a stabilit că, după schimbarea valutei, inculpata împreună cu însoțitorul au plecat la organul de statistică, apoi la BC ”Victoriabank” SA (inculpata a comunicat că trebuia să depună darea de seamă) și doar după au depistat că nu sunt banii. În acest sens, s-a conchis că este posibilă și versiunea că lipsa banilor a fost depistată până a intra în filiala BC ”Moldova-Agroindbank” SA.

În această conjunctură, instanța de apel a reținut că este stabilit cu certitudine că banii au fost lăsați în automobil, ieșind din automobil inculpata și, ulterior, însoțitorul Secrieru Vadim. În condițiile existenței unui asemenea probatoriu, Colegiul penal a constatat că, în baza acestui probatoriu, pot fi formulate mai multe concluzii: 1) banii au fost sustrași de către inculpată; 2) banii au fost sustrași de persoana care ultima a văzut sacoșa cu bani din automobil; 3) oricare altă terță persoană. Urmează a fi remarcat faptul că orice versiune este posibilă cu același grad de probabilitate, în condițiile probatoriului prezentat și examinat în instanța de apel. Astfel, este imposibilă stabilirea unei vinovății în cazul în care există aceeași posibilitate ca vinovate să fie alte persoane.

În acest context, instanța de apel a învederat că sustragerea în formă de delapidare a averii străine se caracterizează prin îmbinarea inacțiunii (care se exprimă în omisiunea ilegală de a restitui bunurile victimei) și a acțiunii (care constă, la caz, în folosirea ilegală a prerogativelor care i-au fost conferite făptuitorului în vederea administrării acestor bunuri). În contextul infracțiunilor reunite sub denumirea marginală de delapidare a averii străine, acțiunea de luare trebuie să aibă un caracter ilegal. Printre altele, ilegalitatea luării rezultă din lipsa la făptuitor a oricăror drepturi asupra bunurilor luate.

La caz, instanța de apel a constatat că banii au fost luați din automobil, adică fapta de luare a fost comisă ulterior predării banilor în diferite valute inculpatei pentru a le schimba și a le pune pe contul societății. Astfel, regulile principiului prezumției nevinovăției și probatoriul existent permit a concluziona că fapta de sustragere nu a fost comisă de către inculpată.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar a menționa și hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău nr.2-95/10 din 12 mai 2010, subliniind că în cadrul examinării cauzei civile, instanța de judecată a constatat că nu sunt temeiuri

de a constata că Tacu Olga, prin acțiuni ilegale și din culpă a cauzat prejudiciul material SRL "Gonvaro-Con". Această hotărâre irevocabilă stabilește unele circumstanțe care nu au fost combătute prin probatoriul prezentat de către acuzatorul de stat și fundamentează prezumția că altă persoană a sustras banii respectivi.

De asemenea, având în vedere cele sus-menționate, instanța de apel a considerat întemeiate și care urmează a fi reținute ca temei de casare a sentinței contestate argumentele apelului declarat de avocatul Gafton Mihai în interesele inculpatei Tacu Olga cu privire la faptul că: 1) în sentință este indicat că, fapta inculpatei Tacu Olga s-a manifestat doar prin comportarea necorectă, abuzivă și păgubitoare față de bunurile încredințate, iar bunurile proprietarului nu au trecut în posesia făptuitorului, neindicând în ce constă acest comportament; 2) instanța a trecut cu vederea și cu aprecierea juridică, faptul stabilit cu certitudine că, conlucrătorul SRL „GONVARO-CON”, Secrieru Vadim, avea însărcinarea de a transporta inculpata la instituțiile financiare și alte instituții, cu sumele de bani pentru a fi depuse la cont și nu în ultimul moment de a asigura paza inculpatei și a sumelor bănești, acesta însă, neonorându-și obligațiunile de serviciu, a părăsit automobilul unde se aflau banii, pentru chestiuni personale, în rezultatul la ce, au fost sustrași de persoane necunoscute – ceea ce nu constituie neexecutarea cu bună credință a obligațiilor de serviciu din partea inculpatei Tacu Olga. Vin să susțină argumentul în cauză și declarațiile inculpatei Tacu Olga și a contabilului șef al întreprinderii Parascovia Cotorcea, conform cărora, de nenumărate ori au solicitat întreprinderii de a lichida încălcările de legislație la momentul transportării banilor, fiind asigurată transportarea lor cu pază și echipament calificat, conform indicațiilor Băncii Naționale a Moldovei, solicitare lăsată fără soluționare; 3) în rezultatul executării obligațiilor de muncă, cu bună credință de către inculpata Tacu Olga și dauna apărută - nu există legătură cauzală, deoarece după cum a fost menționat mai sus, banii au fost sustrași sau de martorul Secrieru Vadim, care avea obligațiunea de a-i păzi sau în rezultatul părăsirii automobilului unde se aflau banii, cei din urmă au fost sustrași de alte persoane. Or, reieșind din cele sus-indicate, partea acuzării nu a prezentat instanței probe pertinente, admisibile și concludente, care în volum deplin să dovedească vinovăția inculpatei Tacu Olga de comiterea infracțiunii imputate ei, infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (5) Cod penal, adică: „dobândirea averii străine adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane încredințate în administrarea vinovatului cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, săvârșită cu folosirea situației de serviciu”.

În același timp, instanța de apel a considerat întemeiat și care urmează a fi reținut ca temei de casare a sentinței contestate și argumentul apelului declarat de avocatul Gafton Mihai în interesele inculpatei Tacu Olga cu privire la aceea că la 12.05.2010, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a examinat cauza civilă la acțiunea părții vătămate SRL „GONVARO-CON” către inculpata Tacu Olga cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 317 460 lei, acțiune care a fost respinsă ca neîntemeiată din motivul multiplelor încălcări a legislației financiare de către partea vătămată SRL „GONVARO-CON” și lipsei vinovăției inculpatei Tacu Olga în dauna cauzată întreprinderii. Hotărârea în cauză dispune

de putere juridică ca act judecat și putere probatorie pentru instanță, care a judecat cazul penal - fapt ignorat de ultima, prin ce este afectat principiul legalității actului judiciar.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a apreciat ca fiind imposibil emiterea unei sentințe de condamnare în situația în care și prezenta cauză penală și cauza civilă se bazează, în principal, pe același probatoriu.

În ce privește acțiunea civilă, instanța de apel, cu trimitere la prevederile art. 1398 alin. (1) Codul civil, a constatat că este probată existența faptului ilicit, legătura causală dintre fapta ilicită și prejudiciu, însă nu este probată vinovăția inculpatei în comiterea faptei ilicite. La caz, este absentă o condiție obligatorie pentru angajarea răspunderii delictuale civile a inculpatei. Deci, acțiunea civilă urmează a fi respinsă. La respingerea cererii de chemare în judecată, Colegiul penal a reținut și motivele respingerii stabilite în hotărârea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău nr. 2-95/10 din 12 mai 2010.

16. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către *procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vladislav Harti*, care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2018, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

În motivarea recursului recurentul a invocat că:

- instanța este obligată la examinarea probelor care confirmă vinovăția sau nevinovăția persoanei, să argumenteze motivele admiterii sau respingerii probelor atât de învinuire, cât și cele de apărare. În orice caz se supun analizei toate probele, indiferent de faptul că sunt cuprinse în dosarul penal sau prezentate de către părți în ședință. În speță instanțele de judecată au omis acest fapt și au dat apreciere numai la unele probe care în opinia lor dovedesc nevinovăția, astfel, fiind neglijate prevederile art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța de judecată la pronunțarea sentinței de achitare are obligația de a indica motivele pentru care sunt respinse probele aduse în sprijinul acuzării;

- vina inculpatei în săvârșirea infracțiunii incriminate este dovedită pe deplin prin următoarele fapte și probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată, fiind indicate și ca motive ale apelului procurorului, iar instanța de apel nu s-a expus asupra lor, ori nu le-a apreciat, ori le-a apreciat eronat, fiind respinsă puterea de acuzare fără o motivare plauzibilă sau bazată pe probe ce ar combate învinuirea incriminată inculpatului, și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate SRL "Gonvaro-Con" Briceag Andrei; declarațiile martorului Postolachi Pavel, directorul SRL "Gonvaro-Con"; declarațiile martorului Postolachi Victor; declarațiile martorului Postolachi Marcel, directorul Secției de producere al SRL "Gonvaro-Con"; declarațiile martorului Secrieru Vadim; declarațiile martorului Parascovia Cotorcea; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.09.2008 și tabelul fotografic, potrivit căruia, a fost cercetat automobilul de model „Wolkswagen Caddy”, cu n/î XXXXX; contractul individual de muncă nr. 37/06 din 02.10.2006, încheiat între directorul SRL „Gonvaro-Con”, Pavel Postolachi și Tacu Olga; ordinul nr. 107/06 – K din

02.10.2006 cu privire la angajarea lui Tacu Olga în funcția de contabil; procesul-verbal de ridicare din 09.02.2009; ordinul nr. 87/1 din 16.09.2008 „cu privire la executarea sarcinilor de serviciu”, emis de către directorul adjunct al SRL ”Gonvaro-Con”; procesul-verbal al adunării membrilor comisiei pentru cercetarea cazului de sustragere de bani care avut loc la 16 septembrie 2008; procesul-verbal de inventariere a numerarului din 14 septembrie 2008; dispoziția de plată nr. 030751 din 16.09.2008; procesul-verbal de examinare din 10 februarie 2009; ordonanța procurorului în Procuratura sect. Buiucani mun. Chișinău din 03.01.2014;

- la emiterea deciziei instanța de apel a omis a da apreciere critică și declarațiilor inculpatei care a comunicat că, până a depista lipsa banilor, ea a intrat în sediul băncii „Moldova Agroindbank” de pe str. Alba Iulia mun. Chișinău pentru a depune suma de bani de 317460 lei pe contul SRL ”Gonvaro-Con” și a depistat lipsa banilor când s-a întors la mașină, care era parcată în fața băncii pentru a lua sacoșa cu bani. Este lipsită de logică acțiunea inculpatei de a intra în bancă pentru a pune banii pe cont, fără a lua acești bani din mașină, aceste declarații sunt inventate de către inculpată, în vederea evitării responsabilității penale pentru fapta criminală comisă;

- versiunea precum că banii ar fi fost sustrași a fost combătută de către partea acuzării, iar în aceste condiții, s-a concluzionat cert că obiectul material al infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal (suma de 317460 lei) a fost însușită în mod ilegal și fraudulos de către inculpata Tacu Olga, or suma menționată a fost primită de către ea de la întreprindere, fapt contrasemnat personal de către aceasta în dispoziția de plată nr. 030751 din 16.09.2008;

- instanța de apel nu a ținut cont de declarațiile martorului Secrieru Vadim, din cadrul ședințelor de judecată, potrivit cărora, responsabilă de banii primiți de la întreprindere era contabila Tacu Olga, suma de 317460 lei, nu putea fi sustrasă de nimeni, deoarece el permanent s-a aflat fie în automobil, fie în imediata apropiere a acestuia (la o distanță de aproximativ 2-3 metri), care era încuiat și nu avea careva urme de spargere ori deteriorări a căilor de acces;

- instanța de apel pronunțând decizia de achitare, s-a limitat doar la respingerea argumentelor aduse de acuzare în apel fără a da o apreciere probelor prezentate în susținerea acuzării, ce dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța de apel era obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, prin ce nu a rezolvat fondul apelului.

17. La fel, decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către **partea vătămată/civilă SRL ”Gonvaro-Con”, reprezentată de directorul Pavel Postolachi**, care cu trimitere la temeiul legal prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2018, cu menținerea sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 03 aprilie 2015.

În argumentarea recursului recurentul a invocat că:

- instanța de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele, astfel că potrivit dispoziției de plată nr. 030751 din 16 septembrie 2008, Tacu Olga a primit bani în numerar în sumă de 317460 lei, pe care urma să îi introducă pe contul bancar al

întreprinderii și să efectueze operațiuni de transfer bancar. Prin urmare, aceasta personal a intrat în posesia sumei bănești nominalizate, iar în condițiile în care acești bani nu au fost utilizați conform indicațiilor primite, nu au fost transferați nici pe contul SRL "Gonvaro-Con", nici pe alte conturi, reiese că inculpata i-a însușit în mod ilegal. Pentru a conferi situației create un aspect denaturat și necorespunzător realității, precum și în vederea atingerii scopului propus de a însuși suma de bani primită, Tacu Olga a informat administrația SRL "Gonvaro-Con", angajatul însoțitor Secrieru Vadim, cât și organele de poliție, că banii, în sumă de 317460 lei au fost sustrași tainic de persoane necunoscute, în timp ce ea nu se afla în automobil. Acest fapt a generat pornirea urmăririi penale în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, astfel inducându-se în eroare, în mod intenționat, organul de urmărire penală;

- instanța de apel a omis să dea apreciere declarațiilor inculpatei, din care reiese că este lipsită de logică acțiunea acesteia de a intra în bancă, pentru a introduce banii pe cont, dar fără a-i lua din automobil. Astfel, s-ar părea că instanța, la aprecierea probelor și argumentarea acuzării, s-a axat în principiu doar pe aprecierea încadrării juridice corecte a faptei incriminate inculpatei, fără să analizeze faptul că ultima având obligațiuni clar stabilite, nu li-a respectat, fapt prin care a cauzat un prejudiciu deosebit de mare, iar motivația precum că banii au dispărut, în lipsa unei explicații plauzibile, este doar o eschivare de la răspundere;

- instanța de apel a considerat insuficiente probele acumulate, fără o apreciere corespunzătoare și obiectivă a acestora, și anume, dispoziția de încasare a sumei de 317460 lei din 16 septembrie 2008, procesul-verbal de inventariere a numerarului din 16 septembrie 2008, contractul individual de muncă din 02 octombrie 2006 și fișa de post nr. 3 din 03 ianuarie 2005 pentru funcția de contabil-casier, ordinul nr. 87/1 din 16 septembrie 2008, declarațiile martorului Victor Postolachi, declarațiile martorului Pavel Postolachi, declarațiile martorului Vadim Secrieru, declarațiile martorului Parascovia Cotorcea, declarațiile inculpatei Olga Tacu;

- de fapt, anume în momentul semnării dispozițiilor de încasare și primire propriu-zisă a mijloacelor bănești s-a produs fapta de însușire a banilor, astfel, intenția criminală a apărut anume în acest moment;

- decizia instanței de apel încalcă dreptul părții vătămate la protecția proprietății, astfel instanța urma să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate conform materialelor din dosar, dar și să cerceteze suplimentar probele administrate;

- instanța de apel a desconsiderat concluziile din decizia Curții Supreme de Justiție din 22 martie 2016;

- instanța de apel nu a combătut nici într-un mod concluzia primei instanțe cu privire la calificarea și încadrarea faptei comise de Olga Tacu, în conformitate cu art. 196 alin. (4) Cod penal, or, în temeiul art. 113 alin. (2) Cod penal, instanța este obligată de a efectua calificarea faptei incriminate, fără a fi ținută de calificarea reținută prin rechizitoriu.

18. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate,

în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că procurorul Vladislav Harti indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar, partea vătămată/civilă SRL „Gonvaro-con”, reprezentată de directorul Pavel Postolachi, cu trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, a invocat în recursul ordinar declarat că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, motivarea deciziei este expusă neclar, precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea deciziei atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurenți, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, motivarea deciziei este expusă neclar”, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 182-186, vol. IV), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de casare a sentinței primei instanțe și de pronunțare a unei noi hotărâri, prin care a decis achitarea inculpatei Tacu Olga pe art. 191 alin. (5) Cod Penal, deoarece fapta nu a fost comisă de inculpată, fără a comite vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate, din care considerente instanța de

recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Totodată, în ce privește, temeiul precum că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, Colegiul reține însă că aceste invocări nu au fost argumentate la concret, prin excluderea oricăror dubii în privința învinuirii înaintate, pentru a verifica în care parte s-a admis eroare gravă de fapt, fiind expusă critica într-o manieră generală, prin prezentarea propriei versiuni asupra faptelor examinate.

La acest capitol, Colegiul menționează că, eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții, decât cea pe care materialul probator o susține.

În aceeași ordine de idei, ce ține de argumentele recurenților descrise la pct. 16, 17, prin care aceștia primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, și în special a declarațiilor inculpatei Tacu Olga, care în opinia lor sunt lipsite de logică, motiv pentru care urmau a fi apreciate critic, precum și că probele nu au fost apreciate corect conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că aceste alegații nu constituie temeiuri de recurs, reprezentând doar opinia subiectivă a recurenților care consideră că probele cercetate confirmă învinuirea adusă inculpatei, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu poate da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de instanța apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate.

Mai mult, din conținutul recursurilor ordinare declarate, rezultă că recurenții fac o apreciere proprie a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, invocând că este demonstrată vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate, de către procuror fiind prezentate suficiente probe în demonstrarea acestui fapt, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol atestă că nu poate fi acceptată această versiune, or contravine constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe descris, verificat și apreciat

de instanța de apel în decizia sa prin prisma art. 101 Cod de procedură penală (f.d. 182-186, vol. IV).

Prin urmare, se atestă că instanța de apel just a constatat că nu a fost demonstrată de către partea acuzării prin probe credibile și incontestabile comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod Penal de către inculpata Tacu Olga.

În acest context, Colegiul penal invocă că sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Or, CtEDO în hotărârea *Capeau vs. Belgia* din 13.01.2005, a statuat că, „în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării”.

Tot aici, instanța de recurs ordinar, verificând materialele cauzei, reține justă concluzia instanței de apel, întemeiată pe prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, or, în speță s-a stabilit cert că de către partea acuzării nu au fost înlăturate dubiile privind vinovăția lui Tacu Olga în comiterea infracțiunii incriminate, dubii care corect au fost interpretate în favoarea inculpatei, motiv din care nu consideră necesar de a interveni în decizia contestată sub aspectele invocate de recurenți.

Cât ține de temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că „faptei săvârșite i sa dat o încadrare juridică greșită”, Colegiul penal punctează că reprezintă o poziție eronată a recurentului ce nu poate fi acceptată, or instanța de apel, analizând toate circumstanțele de fapt și de drept pertinente speței, prin prisma cumulului de probe cercetate de aceasta, a decis achitarea Olgăi Tacu pe art. 191 alin. (5) Cod penal, deoarece fapta nu a fost comisă de inculpată, astfel că, prezentul temei de recurs a fost invocat neîntemeiat de către recurent.

Mai mult, sub același aspect, Colegiul penal învederează că temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, nu are un suport juridic în cazul contestării unei sentințe de achitare, întrucât, la caz instanța de apel a pronunțat o decizie de achitare, dar nu a realizat o reîncadrare a faptei potrivit normelor Codului penal.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

19. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate,

deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate urmează a fi respinse ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

20. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav și de către partea vătămată/civilă Societatea cu Răspundere Limitată „Gonvaro-Con”, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2018, în cauza penală privind-o pe Tacu Olga XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 16 octombrie 2019.

Președinte

Ion Druță

Judecători

Oleg Sternioală

Nina Vascan

Potrivit art. 339 alin. (8) Cod de procedură penală, având în vedere că, președintele ședinței, judecătorul Ion Druță este în imposibilitate de a semna decizia motivată, în locul semnează președintele interimar al Curții Supreme de Justiție,

Judecătorul

Tatiana Vieru